

Enheten för jordbruk och djurskydd
Jenny T Bransell
Direkt 010-2250398
jenny.t.bransell@lansstyrelsen.se

Näringsdepartementet
c/o Regeringskansliet

Begäran om yttrande över Brott mot djur - Skärpta straff och ett mer effektivt sanktionssystem, SOU 2020:7, N2020/00314/DL

Er beteckning: N 2020/00314/DL

Sammanfattning

Länsstyrelsen i Dalarnas län tillstyrker utredningens förslag att införa grovt djurplågeri i straffskalan. Även förslaget till den nya lydelsen av kontrollmyndighetens anmälningsskyldighet är bra och kommer att underlätta bedömningen av när myndigheten ska göra åtalsanmälan. Vi ser även positivt på att sanktionsavgifter och företagsbot ska kunna ligga till grund för en djurförbudsprövning.

När det gäller sanktionsväxling delar vi utredningens bedömning att det är en effektiv åtgärd för att komma tillrätta med brister inom djurskyddslagstiftningen. Detta kommer att innebära en snabbare hantering för samhället, men det råder viss osäkerhet kring den konsekvensanalys som genomförts gällande länsstyrelsernas resursbehov. Utredningen har inte tittat närmare på statistik gällande hur ofta brister förekommer gällande den aktuella lagstiftningen. Vi tror också att det förekommer att åtalsanmälan inte alltid görs vid överträdelser gällande den föreslagna lagstiftningen. Livsmedelsverket borde kunna ta fram motsvarande statistik utifrån de kontroller som deras officiella veterinärer gör på slakterier.

Länsstyrelsen ser också ett behov av att klargöra vilken myndighet som ansvarar för att utfärda sanktionsavgifter vid offentlig veterinärs kontroller på slakteri, så att även detta kan tas med i bedömning av resursbehov för den myndighet som blir ansvarig för utfärdandet.

8.3 Vilka EU-bestämmelser täcks av 10 kap 4 § djurskyddslagen

Länsstyrelsen noterar att utredningen verkar utgå från att det som kontrolleras vid slakterier gällande bestämmelser i (EG) nr 1099/2009, huvudsakligen ligger inom Länsstyrelsens kontrollansvar. Vi vill dock lyfta att även Livsmedelsverkets officiella veterinärer utövar djurskyddkontroller enligt artikel 18 i förordning EU

2017/625 på slakterier, vilket framgår av 8 kap 9 § djurskyddsförordningen (se sidan 295). Som exempel genomför deras personal kontroll av bedövning enligt artikel 5.1. De kan även göra kontroller av att personer som deltar i slakten innehar kompetensbevis enligt artikel 7. Officiella veterinärerna har betydligt större möjlighet att upptäcka dessa brister än vad länsstyrelserna, som inte finns på plats dagligen. Vi kan inte se att utredningen går in på vilken myndighet som är ansvarig för att utfärda sanktionsavgiften i dessa fall. Om detta ska lämnas över till länsstyrelserna kommer detta att innebära ett ökat resursbehov, vilket inte tas upp i konsekvensutredningen.

Utredningen har i övrigt gjort en grundlig genomgång av lagstiftningen och en rimlig bedömning av vilka delar som lämpar sig att ingå i sanktionsväxlingen.

12.3.2 Konsekvenser för kontrollmyndigheter

Enligt utredningen har 28-nätverket inte kunnat göra någon bedömning av vilka kostnader en sanktionsväxling skulle innebära. Det uppges att det saknas uppgifter om hur ofta Länsstyrelsen och Livsmedelsverket förväntas fatta beslut om sanktionsavgift (s. 350). Det borde dock gå att söka fram uppgifterna om hur ofta länsstyrelserna ser brister vid sina kontroller i Jordbruksverkets djurskyddskontrollregister. Samtliga checklistor rapporteras in, och är kopplade till ett lagstöd.

Livsmedelsverket uppger att man inte ser någon påverkan på sina kostnader alls, men då framgår inte om detta bara gäller kontroll av artikel 12 i rådets förordning (EG) nr 1099/2009, och om man då tänker sig att länsstyrelserna kommer att utfärda sanktionsavgifter vid offentlig veterinärs kontroll på slakteri. Även Livsmedelsverket torde ha en sammanställning av hur ofta man ser brister vid deras djurskyddskontroller på slakterier.

Utredningen gör också bedömningen att kontrollmyndigheterna redan har erfarenhet av sanktionsavgifter. Det är förvisso sant att det funnits inom foder- och livsmedelsområdet en tid, men då ingen länsstyrelse ännu har fattat några beslut om sanktionsavgifter saknas det reell erfarenhet inom det specifika området.

Länsstyrelsen har sammantaget en farhåga att resursbehovet underskattas. Utredningen presenterar ingen uppskattning av antal ärenden och tidsåtgång. Bedömningen är dock att utredning om sanktionsavgift kommer att kräva mer resurser än en åtalsanmälan (s. 350). Det finns också anledning att tro att brister inom detta område kanske inte alltid har lett till en åtalsanmälan, och då kommer inte sanktionsavgifterna att ersätta åtalsanmälningarna. Vi har själva exempel på att brister i standardrutiner vid slakt konstaterats vid revisioner,

men inte åtalsanmäls. Det torde säkert förekomma även inom andra områden, där man gjort bedömningen att bristerna åtgärdats av verksamhetsutövaren och sannolikt inte medfört någon risk för lidande.

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av landshövding Ylva Thörn med veterinär Jenny T Bransell som föredragande. I den slutliga handläggningen har också Per Heilborn, jurist medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Så här hanterar länsstyrelsen personuppgifter

Information om hur vi hanterar dessa hittar du på www.lansstyrelsen.se/dataskydd.